

Tiše se líbají...

Tiše se líbají
pokoj se prázdným stal –
trhaných pohybů
plná jsou ústa:
noha bílá:
do sněhu vrůstá.

Cožpak sandály
po písku skřípou?
Cožpak pravoslavné
chrámy šplíchnou?
Nebo jen kočičky
pod židli čůrat budou?

Májovou veselící
pluje rudá rakev
dívky v kartounu –
na nebi ret jak krev;
krouží a tančí
jako když je na bále.

Prsa jako hlavy
tělo krev a mlíko
očkem hází
slunce je vysoko...

Bůh ze svaté trojice
do nebe zabodl oko.

Klepání a šramot
tebou šije;
tam kde je místo
pro starou bačkoru:
Po těchhle schodech
jde za dívkou nahoru.

Ty se líbáš?
– pokoj se prázdným stal –
A ty zlámaná máš
plná ústa?
: Noha bílá:
do sněhu vrůstá.

KONEC

1925

Smrt-závlačka

Sergeji Jeseninovi

ach síně moje síně
copak tu husy pletu
přichází ke mně Jesjonin
i čtveřice mužiků je tu

z čeho bych se radovat měl
klepat lžící
luskat prsty
je jen smutek slzící

jak jsme putovali
do Kišiněva od prahu
tři neděle jsme plili
portmonka je v tahu

ty Serjožo, ty jsi umyvadlo
banda a píšťala
všechno to rázem zvadlo
cesta faleš nabrala

pro tebe pokroucený
bodák na bajonet
takový náš Serjoža není
takový není teď

zpívej – kývej máji
tváře dmi
perleťová spála pod
klouže ven vraty
Vater Unser – Lieber Gott

jak sokol jsem tancovala
kolem stromu dokola
nohama jsem zadupala
kolem stromu dokola

závlačko, ty se toč
na galoších a veřeji
na zátylek pojd' a skoč
dveře zamkni raději

hluk se ve zpěvu zmítal
čiříkáním zněl
na záseku přemítal
kdo řasy krásilil a pěl

ne polovina první
se zacínovála peříčky
zprvu čímsi píšťalím
výmol na výmolu uličky

polívala sypala
nevěřila labutěmi
uhasla křídly třemi
zuby zadupala

od takového po matce
všechno vzhůru nohama
v objetí se líbá
do očí bliny dala

léta na něj neplivej
do bílé desky a sedni
ke Kjulevu se vydej
nznak padni

prostěradlem za vlast
za rodnou, za levou
u stromu tenounká
za knoflíky co Duňky jsou

vyčinila dívka
nevěsta ho pohaní
Serjože jak dřevo
na prsa se neskloní

na prsou se neskloní
ani bubák ani večer

kolem sypat začal
zprvu čímsi z píšťalí

14. ledna 1926

Daniil Charms

Škola činarů Za zaum

Půlčičky

u stohů odsoudili
měsícem a říčkou
hlava hodila
hlava měsíce
tlustou ručičkou
závistivě
záviděla baba ruku její
záviděla baba
koromysly
na mém širokém dvoře
konopím vyšívají
dědek válenkami tápe
a mlíko chlempe
záviděla jsem
takovou figu borovou
matka mě porodila
u škatulat u silnice
pokřtil mě pop nohou
ne pop ale malina –
za všechno může
táta náš
lavičku pokapala
vraním vejcem
rozbolavělá kmotřička
prsy vzedmula

mýdlovými bublinami
tátovi v líc
áchnuli korále
báby prskaly
lopata tloukla
v jeho břich
jizby popi
a hvězdy rusé
říčka hračka
a slunce jak citrón
různé kostelíčky
ptácci, hůlčičky
nalakované okénko rozpárané
všechno běželo
běželo a áchlo
já sám jsem zabodl kolík do síta
v lese tryská fontán fontánovič
ryzce sbírá
vesnicí paša
peříčka brousí
chlapec Míta
usnul v lese
zima je v košili
hází šišky
kůže je ve chvíli
jako husí
uschnuly zplihle

chlupy v podpaží zjihlé
pleská bůh
osikový bůh
áchnuly korále
báby áchnuly
duhou sténá
bába Bohorodička
tváře vyšívané
prsy vyžehlené
pohnou se víčka
a zase
se zavřou
hnisem, jak se zdá, potí se a chcípou
hromady hnoje
nuda je v lese!
nevesele v tichém lese je!
stařeny mě až k smrti nudí
chlapce Mítu
mám do kostela
NĚST
ach vědmo, vědmo
komu jsi záviděla?
měsíc pupkem na břicho sed!
chlapce Mítu
aby ho (!) svatí
já sám jsem zabodl kolík do síta
sedím sám

s motykou
v noci
čekám mýtiny
šedý úsvit
kdosi mi na rameno sáhne
na ulici táhne
můj rukáv
VÍM
odsud
mi neuvěří
nerozbiji
ticho podstatné
dědkovi mráz klepe na dveře
měsíc otevřel
salaše nebeské,
moje zdi jsou hlučnější než orba
silnější než zimolez
sílily a sílily
a najednou
zaáchaly
báby a korále a koule na mostě
- milý milé holubičku posílá -
posílá kuliče
a nadávky po stole
a rty se plivají
do dýmu sirubem
a ruce laskají

u kolen
babka zpívala
nově nastěhovanému nebi
nebi-ručníku!
nebe už není jako dřív!
babka na pole zasela pšenici
já sám jsem zabodl kolík do síta
příze babky
měsíc se utopí
jeho uši
se rozlejí jak řeka
tam z okna
sousedního domku
mu babka
rukou zamávala

KONEC

Škola ČINARŮ
Za zaum
Daniil Charms
1926